

službo spravil! Ta revež je v hiši pokleknil in jokal kakor otrok! Več oseb ga je takrat s solznimi očmi gledalo in poslušalo. Povej nam zdaj, ti lažnjivi dopisun, ali nima ta župnik sovraštva z učitelji, sosedi, z večino faranov? Povej, ali je to laž, da sta že dva poštena cerkvena ključarja ključa tja vrgla od same jeze, ki jo je jima povzročil župnik? In eden ključar je že umrl in njegova rodbina še zdaj govori, da je zgodaj umrl zavoljo župnika, ki se je z njim vedno moral ježiti! Ti lažnjivi dopisunček, vemo prav dobro, kdo si, pazi, da tudi tebe ne okratimo v „Štajercu.“ Ti se nam predneš očitati laž, ko je vse res? Ali enkrat se mora vsemu konec storiti. Mi smo že Prezvišenega in milostivega knezoškofa prosili in tudi zdaj prosimo, naj se nas usmili ter nam pošlje drugega župnika! Ako se nam ta prošnja ne usliši, bomo župnika štrigali naprej, da se bo preveč kadilo, naj svet zve, kako se nam ubogim faranom godi. Mi kličemo in vpijemo, naj naš glas gre čez hribe in gore in tje gor, ker upamo biti uslišani! Našega župnika reši nas, o Gospod! Več župljanov.

Iz Vranskega. Lejmo jih, te naše prvake in klerikalce, veselice bi radi imeli, a plačati nič, ošabni bi radi bili, a brez cvenka sme biti le cigan ošaben! Tako so si pred časom vranski prvaki izposodili od svojega rojaka fotografa za šaloigro pri veselici njegov fotografski aparat. Ali tisti so mu (namreč temu aparatu), polamali skoro vse kosti, da ni bil, revež (namreč ta aparat) več za rabo, pa še eno krono mu niso hoteli dati odškodnine (namreč zdaj tistemu g. fotografu). Zato so mu obljubili, da se pustijo enkrat od njega vsi fotografirati! Glejte jih, ošabneže! G. fotograf pride s svojim popravljenim instrumentom, sladko se smehlja, v duhu že prešteva kronce za delo, čaka, čaka celo nedeljsko popoldne do 5. ure, nič in zopet nič, slavne prvake gospode iz krčme ni. Končno pa je prišel vodja tamburašev, da so se premislili ter se pustijo drugopot fotografirati. In siromaček fotograf je potem domov premisljal, zakaj je neumen, zakaj prvakom ne pokaže fige, kajti vsakokrat so ga le na led speljali. Fotograf je poštenjak od pete do glave, ali pri neumnem ljudstvu za to zaničevan, ker je nesrečnež izgubil desno roko in si more samo z levico pošteno svoj kruh služiti. Tisti prvaki pa so seveda visokih glav in za siromaka ne marajo, kršč. ljubezni ne poznajo! In kdo se potem more čuditi, da mora na tisoče podobnih revežev, ker si ne morejo doma kruha poiskati, podat se od prvakov k Nemcu, da si pri njem kruha in podpore poiščejo! Povrh tega pa ti prvaki med Nemci in Slovenci še sovraštvo sejejo, tako da marsikateri revež, ki je morebiti sovraštva čisto nedolžen, vendar mora z dvomljivim in trepetajočim srcem stopiti pred nemški prag kruha prosit. Vprašamo slavno uredništvo, ali je vse to prav?

Opomba uredništva. Seveda to ni človeško usmiljenje, tako se še s psom ne ravna! Ali, prosim vas, slišali ste že kedaj, da ima prvak in far usmiljenje do bližnjega? Enkrat bote spoznali — da bi ne bilo le prepozno! — kdo da so tisti vaši voditelji, katerih bedasto geslo je: „Svoji k svojim!“ kmet, obrtnik in delavec pa deveta briga in samo molzna krava!

Iz Rogačke Slatine. V nedeljo dne 5. svečana t. l. je imela tukajšnja podružnica „Štajerske kmetijske družbe“ glavno zborovanje. h kateremu je povabila generalnega tajnika G. Juvana iz Gradca. Omenjeni gospod je razlagal o naših gospodarskih zadevah z Ogrsko in je nas prepričal, da bi bila za državo, posebno pa še za našo ožjo domovino Štajersko, ločitev od sosedja Madjara jako dobra. Pomislimo samo, koliko škode naredi vinorejcem ogrsko-židovska konkurenca! S svojimi jasnimi podatki je nas gosp. govornik tudi prepričal, kako potrebno je, da naša vlada proti Srbiji danes tako ravna. Mogočna agrarna (kmečka stranka) v Nemčiji je nam napovedala na uvoz naše živine visoko carino, tako da bode od 1. snuša t. l. izvoz živine v Nemčijo zelo nazadovol. Ako bi proti naša vlada odprla meje proti Srbiji, Bulgariji in Rusiji, potem bi bile za našo živino kaj žalostne posledice; ne-le da bi se, kakor po navadi, priklatile vse vrste živinske bolezni, ampak živina bi tudi v ceni tako močno nazadovala, da bi se živinorejca, ta važna panoga našega gospodarstva, ni-

kakor ne izplačevala več. Vsekakor je toraj počenjejanje slovenskih listov, brez ozira na njih politično upanje, popolnoma brezvestno in zavrljivo, kajti prva stvar je: gospodarski obstanek, življenje in še le, če je to dvojje zagotovljeno, pridejo simpatije. Stradajoč fantič bo najpoprej segal za kruhom, potem še le bo zrl za dekletom. G. tajnik je sklenil svoje izvrstno predavanje z vabilom na vse kmete, da se polnoštevilno udeležijo kot udje domače kmetijske družbe, v kateri ni razločka med narodi in strankami, ampak edino vodilo družbe je: svoboda, napredek in blagostanje kmečkega stanu. Toraj, slovenski kmet, ne odlagaj in poglej, zadnji tovarniški delavec je organiziran, je združen, samo ti še cagovito čakaš! Med drugim se je tudi sklenilo, da se zaprosi g. vinorejski komisar Matiašič za poduk in predavanje o vinoreji za Rogatec, Slatino in Podplat, nadalje da se zaprosi potovalni učitelj g. Jelovšek, ki bi prepredaval o živinskih boleznih. Oba poduka bosta zelo poučljiva in v lahko razumljivem slovenskem jeziku predavana, toraj se vsakemu kmetu te okolice nudi ugodna prilika, da si ta ali oni koristni nauk brezplačno pridobi. Vsa kmet pa naj si šteje v stanovsko čest, da je ud domače štajerske kmetijske družbe. V slogi je moč.

Dopisi iz Koroškega.

Bistrica pri Št. Jakobu. V sredo dne 31. januarja ob starih zjutraj je pogorel mlin Marka Kometarja na Bistrici. Škode je okoli 3000 gold., zavarovan pa je bil samo za 2000 gold. Zraven mlina stoječa hiša je bila rešena, dasiravno tu ni bilo nobene požarne brambe, če tudi so v občini 4 brizgalnice. Prav čudno je, da šentjakobske požarne brambe ni bilo, ker imajo sem le 10 bornih minut in mi smo naznanili pravočasno o požaru. Konja so že imeli vpreženege, ali spomnili so si najbrže, da je vas Bistrica „nemčursko gnezdo“ ter so baje rekli: „Kaj bomo hodili branit, saj itak ni škoda, če tudi cela vas pogori!“ (Lepa ta, kaj ne, g. urednik?) Ravnali so se pač po geslu: „Svoji k svojim!“ in ne „V slavo Bogu in v pomoč bližnjemu!“ Seveda nemčurski ogenj ni nobena plesna veselica naših „ognjegasev“ ali bolje rečeno „žejegasev“, kakoršna je bila v nedeljo dne 28. januarja in pri kateri so bili polnoštevilno udeleženi. Zdaj se pa bojijo, da ne bi prišli v „Štajerca“ in se izgovarjajo s tem, da je bila brizgalnica zamrznjena. (Lepa je ta!) Kako pa more biti zamrznjena, ko se vendar celo leto ni rabila niti pri vajah niti pri požaru? Prihoduje vam nekaj napišemo o našem županu.

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. Poldrugi mesec je imel drž. zbor počitnice, prvokrat se je snidel 30. m. m. Na dnevnem redu je bila predloga o vojaških novincih. Prvi govornik proti predlogi je bil češki agrarec Prašek, ki je zahteval za Čehe enake pravice kakor jih ravnokar zahtevajo Madjari za svoje vojake. Za njim je govoril znani češki grof Šternberk. Tistega imajo v drž. zboru za pajaca. To pot pa je ostro napadal vojno upravo, generale je imenoval lopove, ministru pravosodja je očital, da je ponarejal sodne razsodbe, drž. zbor je imenoval „vladno gnojišče“ in konečno je hudo, z ostrimi besedami napadel ministerkega predsednika bar. Gautscha in ministra zunanjih zadev grofa Goluchowskega ter jima očital, da imajo umazane roke in umazano vest. Predlogo o vojaških novincih so po prvem branju brez glasovanja izročili brambnemu odseku. O vsaki postavi, preden se uveljavi, se mora trikrat glasovati in trikrat se mora prebrati. Povsem se je začela razprava o starostnem zavarovanju zasebnih uradnikov. Tiste predloge ni ovitala nobena stranka in zakonski načrt je bil v celoti sprejet.

Kadar bo volilni red uveljaven, bode v drž. zboru 453 poslancev, zdaj jih je 425 in sicer bodo volile sledeče kronovine:

Češko 118 poslancev. Dalmacija 11. Galicija 90. Sp. Avstrijsko 55. Zg. Avstrija 20. Solnograško 6. Štajersko 28. Koroško 10. Kranjsko 12. Bukovina 11. Moravsko 43. Šlezija 12. Tirolsko 21. Predarlško 4. Istrijsko 4.

Goriška in Gradiška 4. Terst 4, torej, skup 453 mandatov.

Volilna reforma in narodi. Vlada namerava pomnožiti število mandatov od 425 na 453, in o tem se zdaj živahno razpravlja med vsemi državnozbornimi strankami. Nemci zahtevajo, da se novi mandati porazdelijo med posamezne narodnosti po istem ključu, po katerem so bili razdeljeni sedanji mandati, da bi namreč tudi zanaprej pripadalo 48 2/3%, teh mandatov Nemcem, 46 1/2% Slovanom in 5 65% romanskim narodom. — Dne 3. t. m. so imeli štajerski Slovenci shod v Št. Lenartu v Slov. gor., na katerem se je sklenilo, naj se vse kmečke občine lipniškega in radgonskega okraja pridružijo slovenskim volilnim okrožjem, kadar se po volilni reformi upeljujejo okoli volilni kraji. Tó pa je že bedarija prve vrste! — Ljubljanski knezoškof dr. Jeglič pa je svojim duhovnikom poslal tajni pastirski list, v katerem jih opominja, naj tisti na shodih delujejo na to, da ne bodo socialni demokratje po vpeljani volilni reformi na Avstrijskem prišli do gospodstva in nadvlade.

Madjarska kriza — končana. Madjari so strašni narodnjaki, pri njih velja le „Madjar ember“, le madjar je mož, vsak drug je „švab“ ali pa celo „kutja“. Pred letom dni pa so začeli zahtevati madjarsko komando pri vojaki in ne nemško, kakor je to bilo dozdaj. In zaradi teh 80 besed, ki se rabijo pri komandu, so delali celo leto nemir, zlasti Košut, sin tistega Košuta, ki se je l. 1848 spuntal na Ogrskem proti našemu cesarju. Cesar pa so dne 4. febr. t. l. odgovorili madjarskim velikašem, da madjarskih pogojev ne sprejmejo in torej tudi ne pripoznajo, da bi se pri komandu rabil drugi jezik kakor nemščina.

Ločitev cerkve od države na Francoskem je bila sklenjena že pred več meseci, sedaj pa so jo začeli postavno izvrševati. Vse premoženje cerkve se uradno precepi, inventarčno zapiše, ter se potem tako urejeno izroči katoliškim verskim zadrugam, ki bodo morale skrbeti za bogoslužje in nadzorovati cerkveno premoženje. Francoski klerikalni listi pa šuntajo nevedno ljudstvo z lažjo, da hoče država cerkev oropati za njeno premoženje. Zato je sem ter tje hotelo zapeljano ljudstvo uveljavljanje zakona prepričati ter se je puntalo proti vladnim komisijam. Ali francoska vlada se ne bo udala ter brezobzirno zapira vsakogar, ki se npira postavi. Kakor znano, samostanov, menihov in nun na Francoskem ni, tiste so Francozi že pred par leti prepodili iz države.

Rusija. V Rusiji je revolucija ponehala in vojna sodišča zdaj z neusmiljeno strogostjo postopajo z ustaši, navadno vsakega obsodijo k smrti ter takoj dajo ustreliti. Pred kratkim so ustaši poslali na carja en voz od vojakov ubitih tovaršev — kot dar! — Car je bil pred kratkim zopet v smrtni nevarnosti. Železnični stražnik je našel na progi, po kateri se je imel car peljati v svoj grad Carskoje selo, zaboj napolnjen z dinamitom.

Štrajk v Trbovljah. Nezadovoljni premogokopi v Trbovljah so stopili v štrajk; dočim jih je kakih 300 ostalo pri delu, jih je nad 4000 delo ustavilo. Položaj je bil jako opasen, vlada je tja poslala en bataljon 17. pešpolka. Mnogo rudarjev hodi na delo, ako ravno so zato v smrtni nevarnosti, kajti stavkujoči sodrugi obetajo delajočim, da jih bodo pobili, kadar odide vojaštvo in orožništvo. Ali naposled, ko deputacija, ki so jo odposlali soc. demokratje na Dunaj, ni ničesar opravila, so premogokopi zopet šli na delo, le kakih 47, ki so vodili stavko, je izpuščenih od dela. Vodje stranke so se tu pokazali v slabi luči.

Carinska vojna med Avstrijo in Srbijo. Dunajska vlada je baje izjavila srbski vladi, da je pripravljena na nova trgovinska pogajanja, ako v srbskem stolnem mestu Belemgradu odstopi sedanje Stojaničevo ministerstvo.

Spodnještajerske stvari.

Važna vest. V zadnjem trenutku smo zvedeli, da so c. kr. oblasti vse sklepe slov. občin za samo slovensko uradovanje razveljavile in ovrgle.

Castikraja. V „Domovini“ v 5. letošnji številki znana podla in nizkotna duša na ne-

sramen način blati velezaslužnega veleč. završkega g. dekana, da se baje premalo briga za narodne reči in ob enem napada tudi občespoštovanega završkega poštarja g. Vezovnika, ki ga hoče smešiti s tem, da ga vedno imenuje „Vaterl“. Oba omenjena gospoda sta tako značajna in ugledna moža, da se le tisti vselej umaže, ki se ju drzne obrekovati. Sicer pa tu povemo našim čitateljem, da dopisnik v celjsko žabo, mladi žegnani gospodek, bo sam v resnici skoro postal praveciti Vaterl, kakor kažejo poročila o neki njegovi znanki.

Hajdina pri Ptuj. Okr. zastop je lansko leto ob cesti iz Brega v Hajdino nasadil sadna drevesa s tem plemenitim namenom, da kmetje posnemajo in veselje dobijo do sadjereje. Ali čujte, ta dober namen klerikalnim, neizkušnim in škodoželjnim tepcem ni po volji in v svoji hudobiji so 31 dreves uničili. Tako obnašanje kaže, da so tisti skrajno surovi in neotesani ljudje v sramoto za hajdinsko faro. Ali vas temu uči vera, ali vas to uči vaši politični shodi, ali vas to uči vaš miroljubni župnik? Komu bi se posrečilo poizvedeti za te hudobneže, naj pismeno ali ustmeno naznani okr. zastopu, orožnikom ali sodniji in dobil bode po obravnavi denarno plačo od okr. zastopa.

Interpelacija zaradi žalske pivovarne. Poslanec dr. Pommer in sodrugi je v drž. zboru stavil vprašanje na vlado zaradi pretečnega banke-rot (pogina) slovenskih pivovarn v Laškem trgu. Vprašal je, ali visoka vlada o vsem tem vé, in ako vé, zakaj dozdaj ni preiskala te krivične razmere in ali bo prave krivce kaznovala?

Podla nesramnost Fihposa. V zadnjem času smo v Fihposu večkrat brali, da „Štajerc“ podpira ideje in vero protestantov. To podlo in nizkotno obrekovanje kar najostreje odvrčamo. Naj bo vam rečeno, da mi v nikaki zvezi nismo s tistim gibanjem. S takimi sredstvi hočejo nasprotniki „Štajercu“ škodovati. O te podle duše!

V Ormož. Že v zadnji številki smo ožigotali nesposobno zahtevanje slovenskega uradovanja, ali ravno zdaj zopet čujemo, da se je na predlog dr. Omuleca iz Ormoža in dež. poslanca Kočevarja iz Središča dne 8. febr. sklical v šolo v Hardeku shod, na katerem se je sklenilo samo slovensko uradovanje ter naj se vsak nemški uradni dopis vrne z opombo: nerazumljivo, nazaj! Mi se le čudimo, kako so prvaški voditelji predrzni in kako znajo slepariti svoje volilce. Kočevar na pr. ima na kuvertih samo nemške napise, dr. Omulec si je pred kratkim naročil vizitnice s samo nemškim napisom: „Rechtsanwalt“, slovenskega kmeta pa ti ljudje šuntajo, naj v njegovo škodo zahteva samo slovensko uradovanje. Povdarjamo tu: v njegovo škodo, kajti od vseh krajev se po pravici kmetje pritožujejo, kako se jih zdaj nemški kupec izogiblje, odkar so prvaški dohtarji in farji zanetili narodni prepir! To nam je tudi povedala ravno zadnjo nedeljo zanesljiva oseba o prvaškem ljutomerskem narodnem trgovcu, da ne more svojega vina več prodati nemškim kupcem, ker se ga izogibljejo. Premislite to le prav dobro, kmet, obrtnik in delavec, da bo treba enkrat več uradnikov povsod, če bi se ustreglo prvaški zahtevi o slovenskem uradovanju, kajti zraven nemških uradnikov bo treba tudi takih, ki so zmožni obeh jezikov in plačati jih boš moral, ljubi kmet, obrtnik in delavec, samo ti! Za tvojo kožo se gre, za tvojo kožo pijeta far in prvaški dohtar likof, vse polno novih uradnikov se mora nastavit pri oblastvih in ti, ki imaš že itak veliko davka plačevati, boš moral v prihodnje plačevati prvaško šuntarijo, da se boš jokali. Prvaški dohtarji hočejo s tem na lahek način preskrbeti svoje sinove. Ali ti je to po volji? Pokaži farju in prvaškemu dohtarju hrbet, ti za te nimajo srca, za tiste si ti le molzna krava in ti ne boš tako dolgo srečen, dokler se pustiš voditi od farjev in prvaških dohtarjev. Kmetje in obrtniki, bodite previdni in držite se našega svetovanja, dokler je še čas!

Prvaški klerikalci izzivajo. K zabitim občinam je pristopila tudi občina Cerkevnik v Št. lenartskem okraju v Slov. gor. ter je kakor prava markovca po izgledu krajskih prismojencev odločila, da bo v zanaprej le slovenski uradovala. Smo radovedni, ali bodo cerkevniški klerikalci tudi takrat odbili nemški dopis,

kadar se jim dopsloje zopet podpora iz davčnega nemškega žepa! Vsako leto žrtvujejo Nemci veliko v podporo spodnještajerskih siromakov in zato klerikalci in prvaki svoje dohtarje le žalijo in izzivajo. Zato imenujemo mi vaše prvaško in klerikalno obnašanje proti nemški in nemškomsleški stranki čisto nepošteno in nesramno. Spomnite se le, kako je bilo po potresu v Ljubljano, kdo je dal največ ponesrečenemu slovenskemu ljudstvu? Nemci! In kadar toča pobije kmetu na njivi, ali požar mu vse uniči, kdo zopet pomaga slovenskemu kmetu? Zopet večinom zaničevani Nemci! Da, Nemci in nemškomsleški pošteni so imeli usmiljeno srce do svojega bližnjega, on ž njim želi živeti vselej in povsod v prijateljstvu in sporazumljenju, ker smo gospodarski drug od drugega odvisni. Zapomnite si prav dobro, vi od prvaških dohtarjev in od farjev zaslepljeni kmetje, da od svojega sovraštva do druge narodnosti imate najmanj koristi, pač pa veliko škode, premislite to le dobro, kadar vam bodo zopet vsiljevali, naj se samo slovenski uraduje.

„Slovenske Pravice“. Zdaj so celjski prvaški dohtarji vendar iztuhtali tisto čudotvorno mazilo, s katerim bodo reševali spodnještajerske kmete iz njih siromaštva! Celjska žaba je za kmeta draga arcenja, to so ti dohtarji sami spoznali, torej predpišemo in napišemo „dobremu našemu kmetu“ cenejše zdravilo. „Slovenske Pravice“ K 1.60 — so si mislili. Mi pa nečemo tu izgubljati veliko časa in veliko besed ter prerokujemo, da tako novi krajski pankrt kakor „Slovenske Pravice“ prvaških dohtarjev bodo kmalu zaspali za duševno in denarno jektiko. Za taki švindler naše napredno ljudstvo ne gre na limanice. Prvaški dohtar nikdar ni imel srca za slovensko ljudstvo in ga tudi ne bo imel.

Hofrat dr. Ploj — rešen. Dne 5. t. m. se je peljal hofrat dr. Ploj iz Župeče vasi in zlo mek si ga ve, kako je to prišlo, da je kočijaš docela negalantno zvrnil našega „ljubega prijatelja“ v mlako, ki je 1 m globoka. In ako bi ne bila šla slučajno mimo neka Štajerčijanka ter ne upila na pomoč, bili bi kočijaš, hofrat in konj ob življenje. Bože mili, v kaki nevarnosti je tu bila slovenska zemlja, ko bi bila ta hofrarska zvezda ugasnila tam — v tisti mlaki! Kaj pa je tam le delal naš „ljubi prijatelj“? Ali tam zbornoje drž. zbor? Ali je tam „gimpelne“ lovil?

Zbankrotirana slovenska pivovarna. Žalska delniška pivovarna je požrla že veliko denarja, ne pozna pa se prav nič, da uspeva, nasprotno, ona se bliža žalostnemu koncu kakor vsa slovenska narodna podjetja. Zdaj je moralo zopet šest glavnih delničarjev plačati po 45.000 K, najbrže vse to izgine zopet brez sledi v neozdravljivem narodnem želodcu. Župan Hribar, Eberl in Vodnik iz Ljubljane, župan Roš iz Hrastnika, Roblek in Šimon Kuketz iz Žalca in celjski prvaški odvetniki dr. Dečko, dr. Serbec in dr. Karlovšek so plačali vsak po 45.000 K, ljubljanska kreditna banka je dala 100.000 K, celjska posojilnica je dala 80.000 K in 20.000 žalska posojilnica. Najhuje je prizadet prvi lastnik pivovarne, Kuketz, ki je baje zraven prišel že ob 153.000 K.

Redka slavnost. V župniji Gornja Sv. Kungota je dne 2. svečana t. l. obhajal Jernej Cilenšek s svojo ženo Marjeto, zdrav in vesel, demantno poroko.

Kap je zadel posestnika Jurija Belaka iz Dramelj, ko se je šel v gostilno okrepčat. Zapustil je 5 nedoraslih otrok, ki so tem bolj pomilovanja vredne sirote, ker jim je pred par leti tudi mati umrla.

Samomor. V Celju se je ustrelil branjevec Bračič iz Konjic.

Posledice žganja. Prevžitkar Videc s Svetine se je tako navlekel hudičeve kapljice, da je zabredel v ledeno vodo in se tako premrazil in potolkel, da je par dni na to umrl.

Upravna Pesnice. Nemški poslanec Wastian se je v drž. zboru s pravo vnemo zavzel za reguliranje Pesnice in odgovorilo se mu je, da je zadeva v ministerstvu odobrena ter da bo zdaj štajerski dež. odbor kmalu vse potrebno ukrenil, da bo Pesnica uravnana. To bi imela biti pravzaprav skrb hofrata dr. Ploja; toda tisti namesto, da na Dunaju v drž. zboru zastopa in

terese svojih volilcev, rajši se vozi po spodnještajerskih farovžih ter pri župnikih išče „pona Ktrebne“ informacije. Kmeta pa nikdar ne prašamo za njegove želje. Pač prvaški dohtar!

V Ljutomer. Žegnani nezadovoljnej. Nekaj je O. Š. iz Ljutomera, katerega pa mi prav dobro poznamo, ker je prej blizu Ptuja služboval, „Koro je v zadnji številki Fihposa tako razkačil naškavlj našo pohvalo, ki je bila namenjena ljutomerskim p duhovščini, da se kar od jeze peni. Mi samotni n tu omenjamo, da tista pohvala ni bila njemaspr namenjena, temveč le tamošnjim miroljubnim goznan spodom. Prav dobro vemo, da, ako bi bili velet, tvoj gospod tehant vedeli, da ti kaj pišeš v Fihpos, bi ti bili gotovo pero izrgali iz rok. Zapomni si, da se tvoje komande ne bomo držali, kdaj imamo koga pohvaliti ali pokrtačiselo Črez slabo duhovščino bomo vselej na stražiko. Mi se le čudimo, da se ravno ti pečaš s takzim nepotrebnim poslom, ko vendar znamo, da je vsi Ljutomeru in okolici veliko šol in veliko cerkro venih opravil. Dobro bi bilo, ako bi g. tehantz temu gospodu dali malo več dela in mu daljšač sovraštvo do svojega bližnjega prepovedali.

Samomor je poskusil Fr. Valenko, kočar v leti Stojncah pri Ptuj. Pred kratkim si je kupil večje posestvo, katerega pa ni mogel plačati vse Alkohol in denarne zadrege so ga najbrže gnal pe k obupnemu dejanju, z nožem se je bodel v pot prsa ter se nevarno rani. Prepeljali so ga vski ptujsko bolnišnico.

Konkurz. Jožef Werčko, trgovec v Makolah po okraj Slov. Bistrica, je napovedal konkurz za Okrožno sodišče v Mariboru je ustanovilo okriš sodnika v Slov. Bistrici konkurznim komisarjem de odvetnika dr. Lemeža pa začasnim upraviteljem us mase. Zopet ena tako zvana prvaška narodn trgovina je fuč! To so sadovi gesla: Svoji i ne svojim!

Tiskovna pravda. Dne 26. m. m. se je v sr šila v uredniških prostorih celjske „Domovina“ p in v zasebnem stanovanju odgovornega urednik ne Spindlerja preiskava zaradi zazlajenja čast po prvi dež. svetniku g. Doxatu v Ljutomeru. Čudno so nam zdi, da drž. oblast ne bran bolje ugleda in časti drž. uradnikov, saj to n le prvi slučaj, ko je „Domovina“ brez vzroka in neopravičeno napadla sodnijskega uradnika — li spominimo se le enako neopravičenega napad v na g. Salmiča.

Župnik — pretepač. Prav blizu Ptuja j štisti farovž in tisti gospod, ki je pred par dnevt z bikovo žilo pretepel neko deklino, ko je n njemu prišla po ubožno spricevalo. Dekle im seveda že 4 nezakonske otroke in mi je nika ne hvalimo, ali živina pa tudi ni, da bi se j v surovo pretevalo z žilo. Cirkovski g. župnik n nikar ne mislite, da to zadeva Vas!

Koroške vesti.

Slavno uredništvo! Sklicujoč se na § 19 v tisk. zak. z dne 17. dec. 1862. dež. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis, objavljen 2 pod zaglavljem: Jaz sem gospod v Djekšah in v Kneži — „opomba uredništva“ v 2 št. z dne 21. jan. 1906 Vašega lista, da sprejmete v za konitem roku na istem mestu in z istimi čkami nastopni popravek:

1. Ni res, da meni pivo, vino in žganje ngajalo, ker sem bil bolan; res je, da sem po greto pivo pil, in če sem zdrav, pijače tudi n mešam.

2. Ni res, da žalostno priznam, da nimam pravice brnje pobirati; res je, da za brnjo n maram.

3. Ni res, da sem pri gostiji od ukradenih drv govoril in dva gosta obdolževal; res pa je, da omenjena dva gosta pri gostiji nista ničes zaopraviti imela.

4. Ni res, da ni treba, da Vam to takra — bolani župnik potrdi, da sta se kmeta izgo varjala, kaj je umerno; res pa je, da je treb Vam to potrditi, da sta kradla, se izgovarjal in prosila, naj njima odpustim.

Djekše dne 2. svečna 1906.

Dragotin Hraha
župnik.

Op. ur. To je tako klaverni popravek koroškega žeganega gospoda, da Bog pomagaj G. župnik bi lahko kar odkritosrčno priznal „Vince“ mam rad, pijem ga rad.